DZIENNIK DEKRETOW SĄDU KASSACYINEGO

XIĘSTWA WARSZAWSKIEGO

ODDZIAŁ DRUGI.

Nr. 10.

Działo się w Warszawie w Pałacu Rządowym na posiedzeniu zgromadzonego Sądu, dnia dwudziestego trzeciego Listopada, Tysiąc Ośmset Dziesiątego Roku.

SĄD KASSACYINY

XIĘSTWA WARSZAWSKIEGO.

w Sprawie

Xiędza Józefa Baffelta Officyała Pileckiego dóbr Przychód w Departamencie Krakowskim Powiecie Pileckim dziedzica przez Mecenasa Mędrzeckiego — naprzeciw — Teodorze z Dambskich Kownackiey dóbr Pilicy w tymże Departamencie i Powiecie leżących dziedziczce;

wnosi Strona skarżąca,

„ iż Wyrok rewizoryiny Rządu zeszłego w processie toczącym się w ów czas między rzeczonemi stronami o własność łąki zwaney *Wielki Łęg*, dnia dwudziestego piątego Września tysiąc ośmset szostego roku wydany, podpada iawney sam z sobą sprzeczności, gdy obadwa razem wyroki dwóch niższych Instancyi potwierdza, z których ieden, to iest Wyrok pierwszego Senatu dnia szesnastego Czerwca tysiąc ośmset czwartego roku publikowany i pod tąż datą w dekrecie rewizoryinym oznaczony całą w sporze będącą łąkę do folwarku *Przychod;* drugi zaś, to iest Wyrok Senatu

Appellacyinego pod datą dwudziestego drugiego Października tysiąc ośmset piątego roku w rewizoryinym Dekrecie oznaczony, a w Aktach urzędowych pod inną wcale datą, bo pod dniem pierwszym Października tegoż roku tysiąc ośmset piątego znayduiący się, i co do prawdziwości swoiey przez stronę podaiącą zaprzeczany, część tylko owey łąki do tegoż folwarku przysądził.

Utrzymuie zatem,

„ że albo iawna sprzeczność w Wyroku rewizoryinym zachodzi, albo obadwa Dekreta pierwszych Instancyi bez żadnego oznaczaiącego dodatku w rewizorium potwierdzone, musiały bydź iednozgodnemi, tem bardziey, gdy tenże Dekret rewizoryiny skazał dziedziczkę dóbr *Pilicy* na karę sukkumbencyi, przez co okazać żąda: iż Teodora z Dambskich Kownacka musiała bydź przegrywaiącą w drugiey Instancyi, tak iak nią była w pierwszey; a ztąd dowieść usiłuie, iż Dekret Appellacyiny drugiego Senatu zaginąć musiał, a inny w mieysce iego podsuniętym został, co iescze popierać pragnie urzędowem zaświadczeniem Podsędka Powiatu Pileckiego w dniu ośmnastym Października tysiąc ośmset dziewiątego roku wydanem, które zapewnia, iż ze zbioru Akt do tey sprawy należących zaginęły następuiące Dokumenta:

a.) Excerpt Inwentarza wsi Przychod.
b.) Donacya łąki.
c.) Erekcya Probostwa Pileckiego.
d.) Instrukcya przez Konsyliarza Regencyi Kaliskiey Faltza na gruncie Pilicy spisana.

„ i że oprócz tego dla zapełnienia niedostawaiących niektórych foliów znayduie się tylko wszyty papier stemplowy.„

Żąda więc strona skarżąca obiaśnienia wątpliwości tyle razy wspomnionego Wyroku rewizoryinego, lub odesłania sprawy po całkowite rozsądzenie do właściwego Trybunału.

Sąd Kassacyiny

Po wysłuchaniu Rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swym Prokuratora:

Zważywszy tak samo podanie strony iak zaskarżone Wyroki, i porównawszy z niemi powody przez strony przytoczone, nieznayduie żadnego stanowczego punktu, któryby mógł posłużyć do wzruszenia sprawy, iuż prawomocnie roztrzygniętey.

A nayprzód, co do mniemaney wątpliwości w Dekrecie rewizoryinym, gdy istotnym przedmiotem tey Instancyi było ocenienie Wyroku, od którego się strony odwołały, to iest Wyroku Senatu Appellacyinego; gdy zatem do tego, a nie do innego Dekretu wyrazy Sędziego ostatecznego stosowane bydź winny, gdy nadto przy potwierdzeniu Sentencyi Appellacyiney, Wyrok Pierwszey Instancyi tyle trwa w mocy swoiey, ile przez Appellacyą zmienionym nie został, z tego więc względu Wyrok rewizoryiny potwierdzaiąc istotnie sentencyą tylko Appellacyiną mógł bez sprzeczności mieścić w sobie te wyrazy: — *potwierdzaią się Sententiœ a quibus;* — które to wyrazy powszechną były formą Dekretów rewizoryinych w sprawach z podobnem skutkiem przez trzy instancye przeprowadzonych.

Co w szczególności do ninieyszey sprawy stosuiąc, lubo co do treści interessu Wyrok odmienny w Appellacyi zapadł, przecież oskarżony utrzymał się przy części gruntu w Pierwszey Instancyi całkowicie mu przysądzonego, i nadto pomimo wygraney sprawy nie została w nim zmienioną decyzya Wyroku pierwszego skazuiąca powodowę stronę na ponoszenie kosztów tey instancyi: w Appellacyi bowiem nakazaną została kompensacya kosztów nie zważaiąc, iż Sędzia Appellacyiny na mocy §. 7 i następuiących Tytułu 23 X. I. Ordynacyi Sądowey Pruskiey, wygrywaiącego w Appellacyi mógł całkowicie uwolnić od kosztów obudwóch instancyi. Słusznie zatem wyrzekł Sędzia ostateczny, iż potwierdza *Sententias a quibus* gdy się pierwszy Dekret w części przynaymniey utrzymał.

Po oddaleniu tey mniemaney wątpliwości, równie na żaden wzgląd niezasługuie przywiedziony domysł strony skarżącey, iakoby obadwa Wyroki pierwszego i drugiego Senatu musiały bydź iednozgodnemi, co z powyższego wywodu iuż samo z siebie upada; lub

też iakoby Dekret Drugiey Instancyi zaginąć musiał, czego ani dowodzi wskazana przez Wyrok rewizoryiny na stronę powodową sukkumbencya, która według Artykułu 9 i 10, Rozdziału I. taxy szportlowey Pruskiey płaconą była, tak od Wyroków Appellacyinych, iak i Rewizyinych, a zatem nie była przywiązaną do przegraney w trzech Instancyach, owszem oznaczała tylko karę za niesłuszne odwołanie się od któregokolwiek Wyroku.

Tem mnieyszey godne iest uwagi porównanie dat w Dekrecie rewizoryinym umieszczonych z datami Wyroków Pierwszych Instancyi na extraktach przez Podpisarza Sądu Pokoiu Powiatu Pileckiego wydanych wyrażonemi, gdy pierwsze są ich właściwemi datami publikacyi, w Extraktach zaś umieszczone są daty expedycyi Wyroku.

Podobnie żadnego nie stanowi dowodu zaświadczenie Podsędka Powiatu Pileckiego o nieznaydowaniu się w Aktach Sądowych niektórych Dokumentów, bez poprzedniczego udowodnienia, iż tam złożone były, i że późniey stronie zwróconemi nie zostały; ani mniemane zapełnienie brakuiących foliów papierem stęplowym, gdy i ten również do Akt należał i był foliowany, a w Seryarzu aktowym, bez którego spraw do rewizoryum nie przyimowano, umieszczonym bydź musiał, zaczem należałoby się okazać, iż w Seryarzu też folia papieru stęplowego wyrażone nie były, lecz na tem mieyscu znaydował się Dekret mniemany prawdziwy; tem bardziey co do Wyroków, które tak głośnemi były, i strona skarżąca miała ie sobie za rządu zeszłego urzędownie wydane.

Ztego zatem wywodu

Sąd Kassacyiny

Przychylaiąc się do Rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wysłuchawszy wniosków Królewskiego Prokuratora;

Skargę na początku wymienioną przez Mecenasa Mędrzeckiego w dniu trzydziestym pierwszym Sierpnia roku bieżącego podaną, żadnego ani w prawodawstwie Pruskim, ani w teraźnieyszey Organizacyi Sądu Kassacyinego nie maiącą poparcia, w niczem niestosowną do przepisów Tytułu XVI. Xięgi pierwszey Ordynacyi Sądo-

wey

wéy Pruskiéy w stosunku z Artykułem 17 Organizacyi Kassacyinéy, które wskazuią drogę przeciw Wyrokom rządu zeszłego; za niemogącą bydź przyiętą do Instrukcyi uznaie—mocą ninieyszey rezolucyi.

(podpisano) STA: POTOCKI, P. S. K.
(L. S.)
Osiński Pisarz.

Wydrukować
FELIX ŁUBIENSKI
Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z Oryginałem
Antoni Joneman
(L. S.) Sekretarz Jeneralny
Ministerii Sprawiedliwości.

Nr. 11.

Działo się w Warszawie w Pałacu Rządowym na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyinego, dnia dwudziestego trzeciego Listopada Tysiąc Ośmset Dziesiątego Roku.

SĄD KASSACYINY.

XIĘSTWA WARSZAWSKIEGO.

w Sprawie

Skarbu Publicznego, przez Mecenasa Mędrzeckiego — naprzeciw Antoniemu Chrapowieckiemu Staroście Pilwiskiemu, w dobrach Antonowie w Powiecie Seyneńskim, Departamencie Łomżyńskim zamieszkałemu.

Maiąc sobie uczyniony wniosek przez Mecenasa rekursuiącego, „ iż wyroki Rządu zeszłego, tak Regencyi Pruskiey Białostockiey drugiego Senatu dnia dwudziestego pierwszego

Marca tysiąc ośmset czwartego roku, iako też Rewisoryum Berlińskiego dnia dwudziestego siódmego Sierpnia roku tysiąc ośmset piątego, między Antonim Chrapowieckim Starostą Pilwiskim, a Królewsko-Pruskim w ów czas Fiskusem wydane, kompetencyą z lasów Pilwiskich temuż Staroście Chrapowieckiemu przysądzaiące, zapadły wbrew wyraźnemu Prawu Polskiemu Ustawą Seymową tysiąc siedmset ośmdziesiątego dziewiątego roku, względem lasów dóbr Narodowych postanowionemu;

żądaiącego zatém,

na mocy Artykułu 17 Organizacyi Sądu Kassacyinego dopuszczenia przeciw wspomnionym Wyrokom *actionis nullitatis*.

Sąd Kassacyiny

Po wysłuchaniu Rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swym Prokuratora;

Zapatrzywszy się na punkt drugi §. 2, Tytułu XVI. Ordynacyi Sądowey Pruskiey, według którego, *actio nullitatis* z przyczyny zgwałcenia wyraźnego Prawa przeciw Wyrokom pierwszey lub drugiey Instancyi, nie zaś przeciw Wyrokom Rewizoryinym może mieć mieysce; zważywszy niemniey przytoczony przez stronę Artykuł 17 Organizacyi Sądu Kassacyinego, w tych tylko przypadkach *actionem nullitatis* przeciw Wyrokom Rządu zeszłego dozwalaiący, gdzie ta podług Praw tegoż Rządu dopuszczoną bydź może.

Skargę Skarbu Publicznego na początku wymienioną, w dniu trzydziestym pierwszym Sierpnia roku bieżącego przez Mecenasa Mędrzeckiego podaną, za niemogącą bydź przyiętą do Instrukcyi uznaie — mocą niniejszey Rezolucyi.

(podpisano) Sta: POTOCKI, P. S. K.
(L.S.)

Wydrukować
Felix Łubienski
Minister Sprawiedliwości.

L. Osiński Pisarz.

Zgodno z Oryginałem
Antoni Joneman
(L. S.) Sekretarz Jeneralny
Ministerii Sprawiedliwości.